

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 37

Parkland, Washington, 15de September 1901.

Ute Aarg.

En Salme.

Ak hvad skal jeg synder gjøre
Lovens Krav at fylde ud;
Magtor jo ei Haand at røre
Til at tro og elske Gud;
Ak jeg ser kun Brist og Brøst
—Hvordan da at fange Trøst?

Helt fordærvet, fuld af Lyde,
Saadan finder jeg min Art;
Syndens Lanker kan ei bryde
Har ei nogen Moie spart,
—Ak maa jeg da plat forgive
Og til Livet aldrig naa?

Hellig, Hellig!—saa det lyder
—Uden mindste Syndogran,
Det er Gud som selv det byder
Og som kræver Renhedsstand,
Ak men jeg — et usølt Slev,
Falder blot paa hvert et Prov.

Synder stands og ei forsage,
Gud han vil ei Synders Død,
Han har hørt din Jammerklage
Og vil lindre Sjælens Nød,
Lyt nu til hans milde Røst,
Og du fanger Liv og Trøst.

Med min Lov jeg vil dig
skrække,
At du kan din Vanart se,
For at jeg dig op kan vække
Og dig frem i Dagen te
Uden Evne, uden Magt
Til at staa mod Synd paa Vagt.

Men det kan dig ikke baa,
At du ser din syndig Art,
—Hvad du tränger, er min Naade
Og den er dig ikke spart,
Al din Synd er slettet ud
Og jeg er en sonet Gud.

Nu velan! Hvad skal du gjøre
Syndig som du er af Såd;
Ak Guds Naades Ord dog høre:
Gud din Synd ei kjendes ved;
Thi hans Søn har den betalt,
Kjøbt dig Himmelen og alt.

Lid derpaa, lad dog hans Naade
Være for dig et og alt,
Ikke du, men han lad råde,
Han har jo din Skyld betalt.
Lust da den i Naadens Favns
Frelst og fri i Jesu Navn.

O. Jonassen.

58. Josef giver sig tilkjende
for sine Brødre.

Da Josef saa, at hans Brødre var
magtfulde og forkrævede, kunde han
ikke længere holde sig, men brød end-
elig ud og gav sig tilkjende for dem:
Jeg er Josef, eders Brøder. Og der-
til gav han dem den Forsikring, at han
ikke var vred paa dem, fordi de havde
solgt ham til Egypten, meddelte dem
altsaa Absolution for den Kret, som
de havde begaaet imod ham. Herom
siger Luther: „Dette er et høit Gf-
empel paa, hvortledes Gud pleier at
sikke sig til os. For naar han kreffer
de gudfrugtlige og viser sig som en
Tyrann og streng Herre, saa siger han
dog endelig, naar hans bevilgede Tid
kommer: „Jeg er Herren, din Gud.“
Naar de traende er nok prøvede og h-
mpebe, da udsender Gud ligesom hele
sit Hjerte fuldt af Klarhed og Med-
hønl over dem og forsikrer dem ved Ord
og Wand, at han er deres Høie Gud og
Fader, at han ikke er vred paa dem, at
han for længe siden har kastet alle
deres Synder i Havets Dyb. Da vi
roser os da af, at Guds Hjærklighed er
ubest i vore Hjærter. Ja, saaledes
staar vi i det hele taget til Gud og
Kristus. Vi kjender ham som vor
Gud og Fader, og han kjender os. Vi
kjender Jesus, vor Frelser, og han
kjender os. Vi har Samfund med
Sommen og Broderen og er salige i
Guds Samfund. „Og hvortledes vil
det da blive, naar vor Herre og Frelser
Jesus Kristus kommer, som i dette Vis
har prøvet os paa mange Slags Ma-
der, og da vil sige: Jeg er Josef, eders
Frelser.“ Luther.

Josef pleser her for sine Brødre
Guds naadige Førelse, at Gud har
endt ham forud for dem og sat ham
til en Herre og Førelse over Egyptens
Land for at holde dem i Live — til en
stor Redning. Det er Guds underlige
Lidelse, at han ogsaa lader Men-
nisk Synder tjene til at udføre sin
gode og naadige Villie mod sine Børn.

Saaledes har Indernes Synd, at de
solgte, forraadte og brødte Kristus,
Herrens Frelse til Folge.

Josef lod sine Brødre gaa med en
stor Gave, men gav dem ogsaa den
Formaning med sig: „Alles
ikke paa Bøien.“ Den, som har Syn-
derens Forladelse og er af Gud høit
benaadet, trænger nok ogsaa til den
Formaning: Synd ikke mere. Josef
indkjendte sine Brødre, at de skulde
forholde hans Fader om al hans Her-
lighed og med hans Fader komme
lajen til Egypten, efterdi Dødsiden
ville være længe endnu. Og paa
Farens Befaling gav han dem Bøgne
med for at bringe Jakob og hele hans
Familie til Egypten. Da den gamle
Jakob hørte af sine Sønner, at Josef
endnu levede, og saa de ægyptiske
Bøgne, blev hans Wand levende igjen,
da levede han og igjen ligesom vaa.
Ogsaa efter langvarig, tung Plage og
Trængsel maa her altid opgaa Nys-
gjær for den velsfattede og Glæde for
de fromme Hjærter.

Men d.

En fremragende Retsfærd, J. J.
McCarthy, som er Formand for en
stor Forening af Abolister i Iowa,
holdt for nogle Uger siden en Tale i
Council Bluffs, hvori han gav en del
Det Oplysninger om, hvor forfarde-
lig frembringende denne Forbrydelse, at
soerge fæls, er i vort Land.

Blandt andet sagde han:
„En Dommer med mange Aars Er-
faring som Dommer skriver, at efter
hans Mening er omtrent Halvparten
af alle Vidnesbyrd til Forbuar for Kri-
minationsfag falske.
En anden ligesaa erfaren Dommer
siger, at han tror, at 75 per cent af
saa de Vidnesbyrd af Vidnesbyrd frem-
sat i Kriminationsfag nærmer sig til
overlagt Men d.
En tredje siger, at Mænd begaaes i

de fleste vigtige Retsfag og at For-
brydelsen tiltager hurtigt.

Følge en anden Ord er den Tid
kommen, da Retsfærdigheden maa bruge
et Svar, ikke for Upartisthedens Skyld
men for at skjule sit Ansigt for Skam.

Nogle fortræder os, at denne Forbry-
delse begaaes Hver i Polit og lavere
Ketter, hvor Vidnerne mest hører til
Forbryderklassen. Men Fatium er,
at den begaaes ogsaa i andre Ketter og
af Mænd, som indtager høie Stillinger
i Selskabet, Kirke og Stat.

Han spørger ogsaa, hvorfor Landets
Frelse skriver store Bøger om, at Kon-
stitutionen følger Flaget, naar Guds
Hjærklighed, som maa give baade Konsti-
tutionen og Flaget deres vækkelige Be-
tydning, er saa godt som afsendt.

Men de kristne spørger, hvortledes
man kan vente andet af en Slægt, som
under al sin Stolegang neppe lærer et
enke Guds Bud ordentlig, men saa
godt som al Stoletid optages af bare
verdelige Jag og Uopriening af Sta-
tens Institutioner og jordiske Rigdom?
Saaant Misbrug af Guds Naam maa
hænge sig selv. Herren vil ikke holde
den uskyldig, som tager hans Naam
forfængelig.

Betjendelse.

Guds Ord lærer os, at uden Tro er
det umuligt at behage Gud. Vi lærer
altsaa, at denne Tro ogsaa vil og maa
vise sig i Betjendelse. Kristus siger:
Jeg træde, derfor talde jeg.

Men hvordan skal nu den rette Be-
tjendelse være bestemt? Hvad skal den
i. Guds Indeholder? Ikke enhver Betjen-
delse er en ret Gud velbehagelig Be-
tjendelse.

Hjædet og Djevlelen skriver til utrig-
lige, ja synderige Betjendelser. Det læ-
rer Fortælleren i Templet os. Ikke
væker enhver Sandhed om sandelige
Ling er en ret Betjendelse. Det ser
vi ogsaa hos Jersfærd. Det var

vel sandt, at han søjede, bad og gav Minder.

Det var heller ikke galt at gøre dette. Og dog var hans Besjendelse sundig og forsvarlig.

Mange tror, at der til en ret Besjendelse hører, at fortælle om sig selv, hvad man er, føler og gør. Og saa saadanne Sætter liber mangen ung kristen Stibbrud.

Efter Guds Ord indeholder den rette Besjendelse Blødsødhed først og fremst om Gud, hans Tarsen, Vilje og Gjerninger til hans Røns Forderlighed. Naar den kristne besjender noget om sig selv, bliver dette først et Sundhedsbelysning til hans Ansigt Bluel. Dette lærer Tolderen, Paulus og alle troende os.

Disse eller har at tale om Guds store Gjerninger.

God er opløst og prøvet kristen Tro og Besjendelse skal være og indholde, ulter den angøbarste Konfession. Den er en Monsterebesjendelse. Gudver kristen gjør vel i at grunde sig sig paa den. Den er en kort Sum og Kjerne af Guds Ord, som er nyttig til Vardom, til Overbeviidning, til Ketteise, til Optagelse i Retfærdighed og til Trost. Men mærkelig nok synes mange kristne, at saadanne Troesartikler er tørre og mlade opbyggelige. Skulde dette være sin Mening og Smag, saa er det uandelige Vlo meget dyggelt om ikke ganske forsvarlig og forsvarligt for Gud. Vil du hellt lære i Looovsien, og hore Korollarer eller født Enal om dine egne eller andre Mennekers Hareller og Gjerninger, da er du paa en forlig Arbeid.

Prøv derfor at grunde paa den angøbarste Konfession, hvoraf et Par Artikler skal optages i hvert Nummer til den er gennemgaaet.

Den er et Ruskammer. Denne Besjendelse indeholder Hovedsummen af de Sandheder, som Reformationens troende levede af, skæmpede for og fejrede ved. For disse Sandheder var de røde til at ofre sit Liv. Saa vigtige og hjære var de for dem. De var Mand og Kvinder vel prøvede og lærte i Anfægtelses Tid. De var Redtaber udoarede af Gud til atter at fremsætte det evige Livs Lys. Ved denne Rødsfane og dette Randens Sverb var det, at det vældige Pavehamme blev overmandet og det evige Evangelium forkyndt for alle Føll.

Derfor vil ikke har Hjerte eller Smag for denne Besjendelse, da man vil være af en anden Rand end sine Troestjelle. Og hvad er vi dog?

Parkland lutherske Barnehem.

De hjære Bønner, som har vdet Bidrag til dette vordende Barnehem, kan vel ville høre, hvortledes det gaar med Opførelsen af samme: Om det er nedlagt eller om der arbeides derpaa, og om Arbeidet er saavidt fremskredet, at man snart er færdige til at modtage Børn i Hjemmet, m. m.?

Besjættelsen om at oprette Barnehem der paa Parkland, som blev startet af Parkland Menighed for et Par Aar siden, er ikke annulleret, men Arbeidet derpaa blev standset foreleden Vost, da Regjeringen begyndte og har ikke senere været optaget. Grundene derfor har været forskellige, som jeg ikke her vil gaa nærmere ind paa. Synodoberetningen for dette Distrikt meddelede nogle Oplysninger besøgende.

Da Pacificdistriktet ikke antog Tilbudet fra Parkland Menighed, gav Menigheden undertegnede samme Tilbud, og han har antaget det paa den Raade, at han sammen med 4 andre Mænd af Parkland Menighed danner en Korporation til dette Niemeds Opnaelse. Naar denne Korporation kommer stand, vil med Guds Hjælp, Arbeidet paaegnedes liden og bringes fremad, efter som Gud giver Lovte til.

Ikke alle anser Sagen lige nødvendigt — heller ikke har alle den samme Dristighed til at gaa ivet med saa smaa Midler og saa liden menneskelig Jaranti for, at vi skal saa det nødvendige haande til Bygningens Opførelse og Hjemmets Drift, om Gud vil sende os nogle forvaldere og uforfærge Børn. Vi har ikke August Hermanns Grand's "Nynt," hvorpaa det, ifølge Historien, stod skrevet: "Jehovah vil fulføre Bygningen." Men saa har vi en langt sikrere Nynt, om vi tror derpaa og holder os nøle til den. I Tillid til Guds herlige Raadeløst og Forjættelser er det, at jeg i Forening med nogle saa Mænd har besluttet at dribe denne Barnshjætteligheds Gjerning.

Pacificdistriktets Synodensode skal have min hjertelige Tak for den Opmuntring det gav! Ligejaa kristelige Bønner udenfor vort Distrikt! Særlig vil jeg takke Prof. L. Larsen for den Tale han holdt ved Indvielsen af Barnehemmet i Wild Rice, 21de Juni 1901, som haar at læse i "Kirke-tidende" No. 30, s. 8.

Lad os beslutte os paa, hjære kristne,

at ligne den Guds Mand, Job! Han siger 29, 12: "Jeg reddede den elendige, som raable, og den faderløse, som ingen Hjælper hadde."

I sin Indvielses Tale optilte Taleren to ibdemsige Spørgsmaal, og besvarede dem greit og sundigt med Guds Ord:

1) Hvorfor skal vi elske de faderløse?

2) Hvorfor skal vi bevise dem vor Kjærlighed?

L. Larsen.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Pacific Lutheran Academy begynder sit syvende Skoleaar den 1ste Oktober.

Skolen tilbyder de følgende Kurser I. "Preparatory Course," der i det væsentligste svarer til 7de, 8de og 9de Grade" i Common Skolen. Dette Kursus er særlig afpasset for yngre Elever samt andre, der naar tilbage i de almindelige Fag, der læses paa "Common" Skolen. Til Optagelse i dette Kursus kræves ingen Eksamen.

II. "Normal Course" paa to Aar. Dette indbefatter alle Fag, som hører til en First Grade Teacher's Certificate. Til Optagelse kræves, at Bedkommende skal være vel hjemme i de almindelige "Common" Skole Fag. Gradnenter fra vort "Preparatory Course" eller et tilsvarende Kursus ved en anden anerkjendt Skole optages uden Eksamen.

III. Skolen tilbyder ogsaa tre saakaldte "College Preparatory" Kurser, hvert paa tre Aar:

a) "Classical College Preparatory Course," der indbefatter alle de Fag, som kræves til Optagelse ved et Classical College."

b) "English Scientific College Preparatory Course" indbefatter alle Fag, der kræves til Optagelse ved en saakaldt "School of Science."

c) "Luther College Preparatory Course," der gives den nødvendige Forberedelse til Optagelse ved det norske Luther College i Decorah, Ia. Dette Kursus er særlig afpasset for saadanne, der ved siden af de engelske Fag ogsaa vil lære Norsk.

Til Optagelse i de tre sidst nævnte Kurser kræves, at Bedkommende skal være nogenlunde vel hjemme i de Fag, som læses paa "Common" Skolen. Disciple, der naar tilbage i et eller flere af disse Fag, kan erholde den nødven-

dige Forberedelse i vort "Preparatory Course," der er særlig indrettet for saadanne.

IV. Commercial Course er særlig indrettet for saadanne som vil lære Bogholderi eller Høttigskrift.

Disciple, som har en nogenlunde god Common Skole Uddannelse, kan blive færdig med dette Kursus paa et Aar.

V. Ved siden af de allerede nævnte Kurser er der ogsaa et fuldstændigt Kursus i Piano, Orgel og Sang.

Igenem Høherminen vil der udbetives i følgende Fag: Engelsk Literatur og Grammatik, Reithmetik, Algebra, Geometri, Norsk, Læsning og Grammatik, Tyss, Latin, Græsk, Psykologi, Religion, Bogholderi, Gymnastik, og Sang. Ved Siden af disse bliver der ogsaa Ekstraklasser for Rytmikere og andre, der særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske Sprog. Desuden bliver der Ekstraklasser i andre Fag, hvor det viser sig nødvendigt.

Da der er mange, som ikke er stand til at være tilstede fra Begyndelsen af, er Skolen saaledes indrettet, at saadanne kan komme ind senere og slutt sig til de Klasser som er i Gang.

Skoleaaret er inddelt i tre Terminer, hver paa tre Maanedes. I Skolepenge betales der \$15.00 per Termin, eller 5.00 per Maaned. For oplust og opvarmet Førelse betales \$3.00 per Termin, eller \$2.00 per Maaned. I de sidste to Aar har Disciple udbet Lærernes Tilsyn bredet en saakaldt "Boarding Club". Paa denne Maade har de skaffet sig god, sund Kost til dens virkelige Kostende. Saaledes var Gjennemsnittet for \$21.00 per Termin eller \$7.00 per Maaned. Udgifterne for Skole, Kost og Logis for en Termin vil saaledes ikke overstige \$42.00. Derfor kommer de Boger og Bøst. De nødvendige Boger kan kjøbes eller leies ved Skolen til meget billig Pris. I Arbejdet af Skolen er der flere Familier, hvor Disciple kan saa sin Bøst udført paa meget rimelige Bistaar. Hver Disciple erlægger \$2.00 om Aaret for Lægtillid.

Det kan derfor trygt siges, at alle Udgifter ved Skolen gennem en Termin ikke behøver at overstige \$50.00. Dette indbefatter de baade Skole, Kost, Lægtillid, Logis, Boger og Bøst.

For Kataloger og nærmere Oplysninger henvende man sig til Skolens Bestyrer

R. J. Dong.
Parkland, Wn.

Du Søderen i Forhold til sine Børn.

(Fortsættelse.)

Naar Børnet er begyndt at tale, er Tiden allerede kommen for Moderen til at begynde dets religiøse og moralske Opdragelse ved at gjøre det bekendt med dets alfarlige Fader i Himlen, dets Staber, dets Fortøser og Salvgjøerer. Hun vil tidlig lære det at talte og bede, ligesom ogsaa gjøre det forstaaeligt, hvad det skal talte for og bede om. Paa denne Maade vil Moderens Høflighed udvise den første religiøse og moralske Sæd i Børnehjertet, samt fremstille og udvise den første Spire til Høflighed og Taknemmelighed mod Gud, der jo er den Grundvold, hvorpaa al sand A. Menndom maa bygges. Og hvilken Jordbund er det mere modtagelig for den religiøse og moralske Sæds Udtylling og Fremdrift end netop Børnehjertet? Børnealderen er den Periode i Mennesket, hvori Svagbed og Hjælpeledelse alermest træder frem og gjør sig gjældende. Den dybeste Følelse af denne Svagbed og Hjælpeledelse er Børnehjertet medfødt og derfor dybt indgroet deri. Dette tilfjendegjælder Børnet selv paa det tydeligste ved sine jevnlige B. Klager og Rødselig. Det klager, det striger, det udbrætter sine spæde Arme efter Moderen og trer saa høfligt sin Tilfredshed og Glæde, naar dets Klageraan bliede hørt, og Moderen sammer det hjælpende imøde. Se vi ikke i dette Børnets Forhold til sin Moder det sandeste, det skønneste og verdigste Billede af det hele Menneskets Forhold til Gud? Se vi ikke i Børnets stadige Trang til Moderens Hjælp et træffende Udtryk af Menneskets stadige Trang til sin himmelske Faders naadefulde Hjælp? Som Børnet klager og bedende udbrætter sine spæde Arme efter Moderen, saaledes udbrætter ogsaa det naadehungrige og bedende Menneske i Følelsen af sin Hjælpeledelse sine svage Arme efter Gud. Børnehjertet er altsaa et ligesaa sandt som høfligt Billede af det udvunge, frønt bedende Menneskehjerte, og Moderens Hjælp er ligesaa sandt som høfligt Billede af det alfarlige, forbarrende og hjælpende Faderhjerte i det høie. Derfor siger jo ogsaa den Herte Kristus: „Uden I blive som Børn, kommer I ind i Rimmeriges Rige.“ Matth. 18, 3. Børnehjertet er dertil blødt og som saadant modtageligt for dybe og varige Indtryk. Ligefrem det

soler sig hjælpeledelse ligeover for sin Moder, er det ogsaa mest modtageligt for Følelsen af sin Hjælpeledelse ligeover for Gud. Vi bør derfor ikke forsumme den heftelige Tid til i Børnealderen at indprede Følelsen af og Bevidstheden om den statige Trang til G. tvens almægtige og allforbarrende Faderhjælp. Vængelsfuld Trang og tilbudsfuld Høflighed er der paa en gang tilføede, altsaa netop de to Grundbetingelser for et i Sandhed kristeligt Sind, der udvæler sig i udvungne, længelsfulde Bøn og i tilbudsfuld Tro, Haab og Høflighed. Jeg har vistnok hørt enkelte, haade kristelige og reiselidige Mand tyre sig i den Retning, at man skal udbrække med Børnets religiøse Opdragelse, indtil dets Forstand bliver faalebet udviklet, at det kan fatte og begribe de kristelige Sandheder. De paastaa, at Børnets tilvante Bønner og Umgang med Guds Ord kan er en tankeløs Gjeringsøften, hvis Tankelighed Børnet selv senere vil komme til at indse, og som derfor senere kan komme til at føre det bort fra Gud, end føre det til ham. Og fordi de betragte denne Børnets Umgang med Guds Ord som en tankeløs Gjeringsøften, onse de den for en Gudsbespottelse, som man maa holde Børnet fjernt borte fra, og derfor udbrække den, indtil det kan forstaa dens Betydning og derefter lægge den paa Hjertet. Men heri tage disse Mennesker vist storhøflig fejl. Det maa vistnok tilføede indrømmes, at man, ved at gjøre den første religiøse Opdragelse til en Trængsel og Istedesfor til en Hjertesag, kan allfor let vil kunne fremkalde blide sørgelige Følger. Men man i den tidlige Børnealder indprede i Børnet Bønsdomme af Guds Ord, der ligge over dets Følelse; vil man tolke det til at fremstille lange Bønner, om hvis Indhold og Betydning det ikke har intet Begreb, da trædes, da fjedes Børnet herved; det faar Afsmag og Modbydelighed for Guds Ord, og da kan det desværre kun allfor let komme dertil, at dets Umgang med Guds Ord bliver en Gudsbespottelse. Men Stykket herfor ligger da ikke deri, at man behøver den religiøse Opdragelse for tidlig, men deri, at man gaar frem paa en urigtig Maade, idet man ikke opdrager, men kun afretter Børnet i Religiøsitet. Den første religiøse Opdragelse maa under ingen Omstændighed ske gennem Trængsel, men i den inderligste Høflighed og Høflighed. Den maa foregaa efterhaanden og

skridtvis, i fuld Overensstemmelse med Børnets Udtylling. Børnet maa heller ikke trænges til at bede. Dets Bøn maa fremgaa af dets eget Hjerte. For det faaet sin Gud hørt, da vil en eller anden leilighedsvis Paamindelse af Moderen være nok til at naadte dets Hjerte for Gud i en Bøn, som det med egne barnlige Ord fremstammer i al Trostidighed, uden Knast og uden Trud. Den Herte Kristus siger jo: „Lader de smaa Børn komme til mig og forhindrer dem ikke; thi Guds Rige hører saadanne til!“ Vi have altsaa her et udtrykkeligt Bud af Frelseren selv, at vi ikke skulle føre de smaa Børn hen til ham, der saa høfligt tager dem i Favn og velgjøerer dem. Og vilde det ikke være et „forhindrende“, dersom vi udbrække deres Opdragelse i Gudsfrugt til en saaledes modværende Tid? Naar kommer denne modværende Tid? Naar her spørges. Den kommer, saared der, naar Børnet er kommet saadant i Forstandudvikling, at det kan fatte det guddommelige Ords Sandheder samt forstaa dets Betydning og Vigtighed. Men følger da Mennesket nogenstunde det guddommelige Ords Sandheder i sin fulde Betydning? Har no, et Menneske nogenstunde tilføede fattet det, eller vil noget Menneske nogenstunde komme til at fatte det fuldt ud? Vistelig. Kal det udbræktes med den religiøse Opdragelse, indtil Guds Ord kan fattes og forstaaes i sin Fulde af Viddom og Raade, da vil den aldrig kunne naadbegyndes her i Fortvænketheds Land. Vi se her kun stykkvis og som i et Sprit. (1 Kor. 13, 12). Er ikke desuden den Paastand, at man skal udbrække med Børnets religiøse Opdragelse, indtil Forstanden er moden, det samme som at gjøre vor Gudsfrugt til en Fortvænketheds Istedesfor en Hjertesag? „Min Sønl giv mig dit Hjerte!“ hed r det jo. Men naar ere vi mere rede til at give vort Hjerte, end netop i Børnealderen, da vi allertidst sefø vor Hjælpeledelse og Trang, og derfor med den inderligste Glæde hengte vort Hjerte til den, der vil og kan hjælpe os? Som Hjælpeledelsen dybest føles i Børnehjertet, saaledes vil der i det samme Hjerte af Hjælpeledelsen fremtræde Bønsdomme, af Bønsdommen Bønsfrugt, af Bønsfrugten barnlig Tilid og Tro, af Troen Haab og af Haabet Høflighed, der omfatter alle disse kristelige Følelser med de kristelige og uoplyste Bønsdomme. Jeg gentager det derfor, lader os ikke forsumme

den heftelige Tid til i Børnehjertet at udvise og fremstille Spiren til den Sand, hvis Frugt alene fornaar at fjerne Mennesket sand Lykke og Velgjørelse baae for Tid og Guldbed!

En faare Høfl og vættende Forhøretelse til at bringe Børnehjertet til selv at have sig i Tal og Bøn til Gud er, foruden Moderens fortrolige Samtaler med Børnet om dets himmelske, alfarlige Fader, ogsaa, at hun skandom selv indeligen talter og beder for det, i et om Høfleren, naar det lægges til Høfler, og om Morgenen, naar det faar op, samt ved Maaltiderne. Ordene behøve ikke og bør heller ikke være mange, naar de kan ere inderlige og fattelige for Børnehjertet. Mange Ord vilde let blive trostrende og fjedende paa det barnlige Sind, og saaledes faarete disse afstraffende indtilføende. Og den gjør Moderen faare vel i af og til at spørge for sit Børn smaa, lette Bønsdomme af religiøs Indhold. Moderens Sang der noget faaredeles tilføende for Børnet, og haad hun spørger for det, faarete sig dybt og inderligt i dets Hjerte. Moderens høflige, lussente Bønsdomme lyde ofte siden med en utvænderlig Høfl og velgjørende Gjeringsøften best i et Liv igjennem. Ord siden af denne sin i vortige Tøllen og Bønen sammen med Børnet, der hun, efter som Børnet udbrækter, i sine religiøse Samtaler med det ogsaa med se det de simpleste Fortællinger af Livshistorien samt det første Omrids af Salig. Jøsefester. Naar man laagtager, med hvilken Bønsdomme Børnet lytter til disse Fortællinger, hvor villet og opmærksomt det følger med, vil man ogsaa kunne forstaa, hvilken velgjørende Indvirkelse saadanne Meddelelser vilde have baae paa dets Følelse og Gjeringsøften. Det vil herunder maasse allertidst og allertidst vilde sig, at den religiøse Bønsdomme i den tidlige Børnealder indvirkende er uden Frugt og velgjørelsesrig Betydning.

Hoff.

J. C. PETERSEN,
 PARKLAND, WASH.
Practical Horse Shoe
 and
Wagon - Maker.
 All kinds of Repairing done
 at Reasonable Prices.

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
Udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HÆRSTAD, Redaktør.
assisteret af
Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts
Seks Maaned.....25 Cts
Til Europa pr. Aar.....75 Cts
Adresse: PARKLAND, WASH.

Merkt:

Alt vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller læg 50 Cts. i Gold i Brevet.

En eller To Gents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Scandinavian Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Samtalen i Hytten.

Da jeg paa en Kiste, sent en Sommeraften, betragtede det skønne Landskab omkring mig, som efterhaanden blev mere og mere dunkelt, formedelst Aftenens Mørke, traf en sort Stue og truede med en voldsom Pladsregn. Det blev endnu mørkere. Længre Draaber begyndte at falde: et Skud, der stode til en Bondes Hytte, tilbød mig et godt Tilflugtssted; jeg steg af min Kiste, da det var rummeligt nok til at bestutte baade mig og den.

Denne Tilfælde erindrede mig om, hvor godt den troende har det, som har fundet et Børn med Kvæle i Fortørens Kjærlighed, der skænker ham en Tilflugt og et Skjul mod Vandstøl og Regn.

Jeg gik ind uden at blive bemærket; Hyttens Dør stod halvt åben; jeg hørte Lyden af Stemmer indenfor.

Jeg var vist enten jeg skulde gaa ind i Huset eller i Ensomhed nyde de Betragtninger, som hin Vignisse havde kastet hos mig, da følgende Ord, udtalte i en rolig og hjertelig Tone, opvakte Fornættelse og Overraskelse hos mig og bestemte mig til at, i Hvide Samtalen:

„Du har bestemt Kæst, Kone! Rigdomme vilde vi gjøre os iustilligere, saa længe det er Herrens Vilje, at vi skulle være fattige.“

„Jeg kan ikke,“ svarede Konen, „indse, at det er noget galt i at sætte Kæst Penge og en bedre Broemaade. Kæsten har erhvervet sig Rigdomme, hvorfor skulde da ikke vi ogsaa forsøge derpaa? Det er Kæstens Skæbne; han har udrættet meget for sin Familie og vil formodentlig en Dag blive en af de rigeste Forpagtere i Prestegjeldet; enhver ved han var engang ligesaa fattig som vi. Hvor længe skulle vi nu slide og slæbe fra Morgen til Aften, for at have det mest udtærlige for os og vort Børn?“

„Kone,“ svarede Manden, „naar vi have Hæde og Klæder, har vi tæmmet vort Jernstet; og dersom det behager Gud, at selv disse Ting skulde tage fra os, har vi med Taknemmelighed underkastet os Guds Vilje; thi han giver os mere, end vi fortjener.“

„Se saa, nu haggender du atter med at prædike,“ sagde Konen; „du fornaar aldrig jels at give mig et Svar, men maa altid ty til Støvelen, for at saa Hjælp.“

„Og hvor skal jeg helle ty hen?“ sagde Manden; „skulde vi ikke i den Guds eget Ord.“

„Det kan saa være,“ svarede hun, „men jeg ønsker ei at høre saa meget af det.“

„Og jeg ønsker ikke saa lidet, som jeg hører af dig,“ svarede Manden. „Støvelen har lært mig, at det er en Kæst at være fattig, og at det er sandt, falsk og tror jeg. Jeg har ved Guds Hjælp, altid været istand til at tjene mit daglige Brød; det samtale har du; og omendkjent vort Børn skulle atter Brød, og vi et, som nogle af vore Naboer, have Raad til at tjene sine Klæder til dem, for at være deres Forskjællighed, saa er de dog, tallet vort Gud, ligesaa sande og rene, som enhver andens Børn her i Sognet. Hvorfor skulde vi da Væge? Gudstjeneste med Reihoved er en stor Binding.“

„En Kæst og en Palle at være en fattig Mand! Hvilket Snalt! Jeg skulde have Lyt til at vide, hvad Kæst og Palle det kunde være? Jeg kan ikke holde det ud med dig,“ sagde Konen i en heftig Tone.

„Det kan være, hvad jeg siger,“ sagde han.

„Hvor er det?“ svarede hans Kone temmelig heftig.

„Min Kære Kone,“ sagde Manden, „var rolig og jeg vil sige dig, hvad jeg

tanke: Jeg anser det for en Kæst og betragter det som en Palle at være af lige Værd med min Fælle, Jesus Kristus. Værdens han levede i denne Verden, var han ikke rige og megen, men han var saa fattig, at han i havde det, hvorefter han kunde helde sig høved. Jeg føler en Betsværelse i min Fattigdom, fordi Jesus, ligesom jeg, var fattig. Havde jeg været rig, skulde jeg maaske aldrig have elsket ham; thi ikke mange megenlige, ikke mange farverne er faldet! Gud haver udvalgt, hvad som er værdt for Verden og hvad som er ringet, og hvad som tallet er; derfor anser jeg min Fattigdom for en Palle.“

„Har ikke Gud desuden valgt denne Verdens fattige, som er rige paa Tro, til at være Arvinger af det Rige, som han har lovet dem, som elske ham? Derfor anser jeg min Fattigdom for en Kæst.“

„For de fattige prædikes Evangeliet; endnu ser det; hver Søndag maa jeg til mit Hjertes store Glæde, erfare, hvor sandt det er. Vi se jo ogsaa, hvorledes her i Sognen mange af de fattigste omvende sig og leve, vedens mange af vore rige Forpagtere, Handelsmand og Godseiere er Hærgedige for Gud og hans Ord og bøde for alt, hvad det er helligt. Jeg er den rige for hans Stillings Skud, men jeg misander ham ikke hans Besiddelser. Jeg kan ikke forklare, hvad Kristus engang sagde: sandelig en rig kommer vanskelig ind i Dimmeriges Rige.“

„O, min dyrebare Kone, dersom du blot vidste rigtig at fatte Guds Forsjættelser til de fattige, hvor glad skulde jeg da ikke være. Du staller den fattige og rige fra den, som løvet ham; kan give de fattige; han er den rige og den fattiges Styk; Jesus Kristus blev fattig, da han var rig, for at vi ved hans Fattigdom skulde blive rige, ikke paa Guld, men paa Klæde.“

„Disse Forsjættelser træde min Sjæl og vilde gjøre mig lykkelig, selv om jeg ikke havde det, jeg nu har. Jeg stoler paa min Fælle havde for denne Verden og for den usikrerede. Han, som ikke sporede sin egen Søn, men gav ham hen for os, skulde ikke han ogsaa give os alle Ting med ham.“

„Hvoren tyte sig min Kære Sara med Reihovedens Gave!“

Han sang; om hans Mandes Værd tilfredslede her og der, ved sig; men hun svarede ikke. Derpå sagde han: „Kom Børn, lad os Sengen, ind Døren og lad os bede.“

„Udskyld min Dristighed,“ sagde jeg, idet jeg lagde Haanden paa Døren, som Børnet, efter Faderens Befaling, var især med at lukke, „naar jeg annoder om Tilbællelse til at deltage i eders Familienudagt, for jeg seiler hjem. Jeg har hørt, min Ven, hvad du har talt og tallet Gud for din Prædiken.“

Den arlige Mand rødmede lidt ved denne uventede Udsættelse, men sagde straks: „De skal være velkomne til en fattig Mand's Hus, dersom de kommer i Herrens Navn.“

Jeg saa paa Konen, som syntes overrasket ved min uventede Udsættelse og paa de seks smukke Børn, som sad ved hendes Side, og sagde: „Jeg hørte, at du nu vilde holde Aftenudagt; jeg beder dig, at du vil, uden at lægge Mærke til mig, begynde, som om jeg ikke var nærværende.“

Manden, som jeg ei kunde andet end elske og agte, efterkom mit Ønske og holdt Aftenudagten paa en h. Sted, ligesom og andagtig Maade. Hans Børn, der var fulde af Liv, Oprigtighed og bibelsk Kærlighed, svarede i enhver Henseende til, hvad man kunde vente sig af en, der havde sande Bæveregler, som jeg nylig havde hørt ham foredrage for sin Kone.

Da han havde endt, kulede ihvert af Børnene ned for ham, for efter gammel patriarkal Skik, at modtage den faderlige Betsværelse.

Da det nu var sent, og Regnen var opført, gav jeg den fattige Mand min Betsværelse og modtog hans til Gjenkjald. Jeg ønskede dem god Nat, reiste til mit Hjem og beundrede med et Hjerte, der var udmyndet ved, hvad jeg havde set, den Kæst og Palle at være en fattig Mand, rig paa Tro.

Præsidentens Liv efterstræbt.

Missernes Udvalgte om denne Sag samt Betragtninger om, hvad anseende Præsidenter søge herom i sine Prædiker sidste Søndag giver meget at tænke paa.

Det lille, vi har betragtet heraf, viser dog, at alle er blevene opstemte ved denne gruelige Forbrudelse af en Kærlighed (en som vil afskaffe af Kærlighed) til at se efter, hvad Kartagerne til sandt kan være, og tænke paa, hvorledes Hjerte, uden beraf kan styrkes. Udvalgte røler Forsætternes Raad og Udsættelse, hvorefter en Del aander Hæderjættighed og Straf endog uden

lov og Dom, en anden opbærer med tilgængende Ord om Præsidentens Ufuldbygdhed og Fortjenester samt Fortdyrrens Reberkæmpighed osv.

En samlet Røddel kommer tilforn, naar man skal paa Kaffegæsterne til dette onde og arvide Miblet til at handle det.

Te, som ingen Tilid har til Gud eller hans Ord, kjender naturligvis ikke noget andet Middel end de verdslige Love. Disse forbuder jo og straffer Mord. Dog hjælper det ikke.

Stærk Ferbaadning sætter saadanne til Forbud mod Indvandring fra andre Lande, men saa kommer man ikke, at der inden kort egel Lande Grundset er mange Reder og velsomme Manifestoler for Anarkister. Derfor har enkelte begyndt at tale om, hvor underligt det er, at vor Regering Immigrationkommissioner møder Immigrationen kun med Underfølgelse om, hvormange Penges han har. Er han end den ræreste Anarkist, saa har han altid været velkommen, naar han bare har Penge nok. Noget taler om at forbyde Anarkistmøder, Taler og Skrifter, andre ser Bansevælg den heri, naar Ungdommen skal opvokse og opvokse uden Gud eller Ansvarsskolelige ligeoverfor ham.

Noget af de fornuftigste Udtalelser, som vi hidtil har seet, er fra et Par Præster i Tacoma. Dr. Little, Presbyterianskerpræst, angav som Kaffegæster til denne Ulykke blandt andet: „Bantroen, som berøver Menneskenes Hjerte Tanken paa Gud, Benægtelse af Ebelens Paalidelighed, daarlige Udøvelse af vore Love og Misbrug af Friheden ved at tillade Anarkister at udklaffe Planer mod uskyldige Menneskers Liv. Han udtalte ogsaa det Haab, at denne Nationalulykke maatte lære os at udføre vore Pligter med mere Trost o.

Præsten ved den 1ste Kongregationalistkirke i Tacoma, Rev. G. T. Ford, sagde sidste Søndag blandt andet: „Modforlaget, som var en Udøvelse af en bestemt Overbevisning eller Filosofi, afsmalter for os Røddensigheden af at anvende Omhu i Valget af vore røddende Pionerskuelser. Enigmædeter, som er et Produkt af amerikansk Skolebanelse. I., der paa en alvorlig Efterlyst paa Qvedfølelsen ved amerikansk Udvælgelse i dens Mangel paa religiøs Undervisning og Tugt.“

Dette er sande og betænksomme Ord. Og endog, der elsker til Land og hne Favn, han tage dem tilbage og vjve distelig Kvot af at stille sine B.

sa grundig og alvorlig Erfjendelse i Hans Ord, at de maa lære at gule ved Tanken paa at verre Anarkist og Præsidentmorder.

Quad vilde vi have sagt, om Morderen havde været Skandinavy? Hvoleds maatte vi ikke have beslægtet jaidant den Fader og Moder, som opstog en saadan Son, en Anarkist? Derfor vil overlader vor Forns Undervisning og Opdragelse til Etaten som ikke kan eller vil lære vore Barn Guds Ord, fordi dette ikke er dens Pligt, da kan vi snart saa nok at Skandinaviske Anarkister, der har ligesaa dristig og forblødt, Morderhaand som en Commonkolediscipel med Polakkerblod.

Det er ar fast, at Guds Ord alene er værdigt til at læmme det trofaste Menneskehjerte. Den, som indbildt sig, at verdslig Kundskab formaar at udrette det samme, han bedrager sig selv og er ligeoverfor Guds Lov og Vilje en Anarkist, der ved sin Udygdighed mod Gud myrder baade sin egen og ofte ogsaa flere andres uheldige Sjæle. Saadan Bantro er den frugtbare Moder til alskens svage Synder.

Noget Anmærkning til den augsburgske Konfession.

Et Særkjende ved denne Konfession, som forresten er riendommeligt for al Sandhed, er, at den ikke bruger tvetydige Ord, s. r. for meningsfuld Benægtelse eller Fjendtligheds Skyld slaar noget af paa Sandheden.

Uforfattet giver den i Basunen en klar Lyd af det, som disse Betsjendere har hørt og lært af Herren selv i Skriften. Og saaledes ber det jo være. Den troendes Betsjendelse bør være en hel og ren Gjenklang af Guds Tale, et tro og fuldstændigt Gjenkling af Guds Ords Lyd.

Ua de store Dampbaade isar da paa Rigsstidene findes der paa Kapteinen's Kommandobro svært oppe et meget smukt Apparat eller Redskab, der staar i Forbindelse med Masten og dæbt inde i Mastenrummet. Det sidder han maaste mange Stotverk udenunder Kapteinen. Han ser og red ikke hvad der foregaar der oppe, det der kommer ham heller ikke, men han maa sidde opmærksom, med store Ordre fra den kommanderende Officer, for paa Ordrer eller Kommander og frels afterlede den, eller kan han blive Skyld

i uheldig Skade. Kapteinen alene ser og afgjer, om Skibet skal drives fremad eller tilbage, med fuld eller fuld Fort, eller det skal standse.

All dette meddeles Kapteinen Masten ved at deres paa hjul Apparat, som ved en Biser ned i Mastenrummet frels deger paa, hvad Kommandobro, det er givet. Biseren driver nemlig paa en Skive, hvor Ordene er indskrevet paa Metaltaalen, og handle paa det Ord, som er Kapteinen's Befaling. Men da det nu gjaelder, at Kapteinen har Forbevisning om, at Masten er paa sin Post og har ret forstaaet Kommandoen, saa signaliserer Masten sig tilbage til Kapteinen netop en Gjenklang af Kommandoen, saaledes som han har forstaaet den.

Just denne Gjenklang af den ovenfra modtagne Ordre eller Befaling, er det den kristne Kirkes Betsjendelse indeholder. Dens Maa er derfor at vise, hvorledes den har forstaaet sin Opvare og hvorledes den vil drive og anvende de af Gud betroede Gaver og Kræfter til Guds Navns Forherligelse og sin egen Frelse. Forlommer den dette, eller giver den utadelige Signaler, da mister den snart sin vigtige Stilling og bliver Skyld i manges evige Ulykke.

Derfor vil en luthersk kristen takke Gud for og glæde sig over, at hans Kirkes Betsjendelse er saa klar og tydelig og saa vel grundet i Guds Ord.

Men til en bestemt Betsjendelse af Sandheden hører ogsaa Forkastelse af Fildfarelser. Denne finder du ogsaa i den augsburgske Betsjendelse. For at forstaa denne Del ret lægge man Mærke til, hvad der staar i „Fortælleren til den kristelige Konfessionsbog“ nemlig: „Hvad dernæst angaar den Betsjendelse og Forkastelse af falsk og uren Lære. . . saa er det ikke vor Vilje og Mening, at hermed de Personer, som fare sig i Ufuldbygdhed og Ubesjottedet det guddommelige Ordets Sandhed, skulle være fordoemt, men kun, at de falske og forfærriske Læremomme og saadanne, der halskærrig forkænde dem og besjottedet Sandheden dermed skulle være forlokkede, fordi saadanne Læremomme stude med Guds udtrykkelige Ord og ere uforenelige dermed, og for at fremme Djæveler maatte blive alvorde mod samme.“

I den 1ste og 2de Artikel er gamle Rytterier forlokkede, som ogsaa den Dag idag plager Kirkeskolen under nye Navne og Stikkesler.

Manichæerne, der fremkom i Persien i det 3die Aarhundrede efter Kristus og har sit Navn af Sektens Stiftet „Mani“ sammenslaabede Kristendommen med persisk Bedenskab, ligesom vore Dages Terejofet.

Valentinianerne har sit Navn af Egypteren Valentin i det 2de Aarhundrede. De blandede Kristendommen sammen med baade græske og østerlandske bedenske Anskuelser. De lærte, at den sunlige Verden var skabt, og Moseloven givne, ikke af Gud, men af et underordnet Væsen. De negtede Kristi Gudsdom og paastod, at Mennesket Jesus fra sin Daab til sin Død var forenet med en fra den højeste Gud afstammende Mand.

Krikerne kaldes et Hætersk Partie samlet af Arius, Præst i Alexandria omtrent Aar 300. Han negtede som mange i vore Dage Kristi Gudsdom.

Erfaring ud af Trængsel.

John Bunyan sagde i sit Fængsel i Bedford: „Aldrig før i mit Liv har jeg haft saa stor Indsigt i Guds Ord som nu. Skrifterne, i hvilke jeg før intet saa, lyser nu paa dette Sted og i denne Stilling for mig.“

Jeg har her seet, hvad jeg er overbevist om, jeg aldrig her i Verden skal blive istand til at udtrykke.“

John Newton saade, idet han ved sin Gustus Død stred til en Ben: „Hvorledes skulde Duset, der er bygget paa Klippen bevise at have den faste Grundbold, hvis det ikke blev anslidt af de samme Storme og Regnskyl, der bragte det, der var bygget paa Sand, til Fald?“

En, der i tredive Aar har lidet af Rygmærker, ude af Stand til at gaa videre og i mange Maanedes ad Gangen liget hjulpeles, siger: „Underfuldt har Vesten opholdt mig; han har reist mig op igjen, og er jeg end ikke fæst, bærer han mig dog opnem de sværeste Trængsler. Jeg er berøvet Hjem og Formue og alle de Kjære, der vandrede ved min Side; men Herrens Ord: „Din Gud er din Styfets Gud,“ har opholdt mig, og jeg priser ham og holder i ham.“

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings, Gash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Gutters
Klæder, Undertøi, Overtøi, Hatte,
Støvler og Sfs.

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S STATE BANK

R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long, Vice Pres.
W. E. Bliven, Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General
Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma Washington.

THE METROPOLITAN BANK

Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 8.
Lørdag fra Kl. 10. til 12.

H. N. Cassar,
C. W. Guss,
O. S. Selvig,
S. S. Vanderbilt.

President.
V. President.
Cashier
Asst Cashier.

4 per cent Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Jull. Anbuds-
ninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific

Lutheran University.—

Vor Frelzers norsk luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-
skole.
" 11 A. M. Høimesse-
gudstjeneste.
" 7:45 P. M. Aftensang.
Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften
i Maaneden, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Ef. m
i Maaneden, Kvindeforening.

Lindahl Photographer

1112 Pacific Ave.
California Building,
TACOMA WASH.

M e r t!

Alle, som sender os penge til at be-
stele stat paa lotter med, maa opgive
nøjagtig beskrivelse af lotterne saasom
lottens nummer, samt i hvilken "Block"
og "Addition" de ligger.

Uden at vi faar disse oplysninger
kan vi ikke være ansvarlige for om en
feil begaaes.

Edv. Isacksen.

Eneste norsk Urmager
i Tacoma.

Gor Tac. Ave. og 11th Str.
Et pent Udvalg af ELGIN og
WALTHAM Ure for Salg.
Tel. Black 268.

J. M. Arntson, Notary Public.

Udsærdiger alle lovlige Dokumenter
saasom Ejend. Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall-
TACOMA, WASH

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. { OFFICE BLACK 1391.
RES. WHITE 81.

TACOMA, WASH.

Student- Supplies

OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

MINISTERS, TEACHERS, STUDENTS AND EVERYBODY!

When in the city call in and
examine the 20th century scrap-
book, a new devise for preserv-
ing clippings of all kinds. "No
PASTE NEEDED." We also wish
to call your attention to our Pen
Carbon Letter Copying Book.
Excellent copies procured with
any pen. No water or press
needed.

VISELL AND ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1308 Pacific Ave.
TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candlecage.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices.
Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS & C.
Anyone sending a sketch and description may
quickly ascertain our opinion free whether an
invention is probably patentable. Communica-
tions strictly confidential. Handbook on Patents
sent free. Oldest agency for securing patents.
Patents taken through Munn & Co. receive
special notice, without charge, in the
Scientific American.
A handsomely illustrated weekly. Largest cir-
culation of any scientific journal. Terms, \$3 a
year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.
MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

Parkland-Nyheder.

Mange af Parklands Indbyggere er ude paa Humleplukning

+++

Terje Ellefsen er i Besøg blandt Settlerne i Ohopdalen.

+++

Mr. H. Jensen, som var Engineer ved Skolen ifjor, er netop kommen hid igjen for at indtage sin Post i Maskinrummet.

+++

Vor gamle Engineer, George Olson, som nu er Hovedmaskinist ved Jernverket i Lake View, var her forleden Dag og paa sine Principalers Vegne købte Skolens Lysmaskiner, som nu har tjent i mange Aar.

+++

Skolens Board of Trustees holdt Møde forleden Mandag. Man var nødt til at foretage en Del kostbare Reparationer. Den gamle Engine og Dynamo besluttedes solgt og nye skal købes istedet. Dette vil kræve adskillige Pengeudlæg. Derfor gjælder det at sende Bidrag.

Kom Skolens Gjæld ihu.

Alle Venner af sand Oplysning bedes venligst om at bevise sit Venskab, sin Erkjendelse og Arbejdsevne ved at yde ofte og med Glæde ja yde dygtigt til vor lutheriske Høiskole her. At opdrage Børn og Ungdom med Guds Ords Undervisning og Tugt er noget, som er ligefrem befalet enhver kristen at gjøre. Og her er nu en stor Anstalt i fuld Virksomhed efter dette Herrens Paalæg. Trusteerne og andre vil arbejde til det yderste herfor. Men lad Trusteerne opmuntres ved at se at flere vil være med om det er noksaa lidet de kan gjøre. Det er en stor Opmuntring at erfare, at mange arbejder med. Ellers bliver man altfor let fristet til at give tabt, fordi man ved, at nogle saa alligevel ikke kan magte den hele Byrde i Længden.

Vil man ikke nu begynde at kappes om, at indsende sine Bidrag til denne Anstalt, som v. endelig maa verne om og arbejde for indtil den kan blive et kraftigt Arbejdsredskab i Kirken-Tjeneste. Her modtages alle Slags milde Gaver, Penge trænges til Gjæld og Reparationer. Bøger til Bibliotheket modtages med Tak; og til Museet samles

ogsaa alt, hvad man kan faa af Kunst eller Naturgenstande, der er værd at opbevare og betragte. Ved at bevares paa en offentlig Skole kan flere faa Gavn deraf end at disse Ting glemmes i et Privathus. —

Bibelske Grunde for Børnedaaben.

Da der i vor Tid gives Folk her og der, som forsømme deres Børns Daab, og nogle, som endog foragte den, saa vil vi her af Bibelen anføre flere Grunde, hvorfor vi ansæ det som helligt Pligt at døbe Børn:

1) Fordi alle have syndet i Adam (Rom. 5, 12), ere fødte Sjæle af Sjæle (Job. 3, 6) og af Naturen ere Verdens Børn (Eph. 2, 3), saa maa de ogsaa fødes paany af Vand og Ånd (Job. 3, 5).

2) Fordi Kristus har befalet at bringe de smaa Børn til ham (Mark. 10, 14) og vi ikke ved noget Middel kunne bringe dem saa nær til ham som ved den hellige Daab (Mat. 3, 27).

3) Fordi den store Forjættelse, som er forbunden med Daaben, nemlig Syndernes Forladelse og den Helligaands Gave (Ap. Gj. 2, 39 f.) ogsaa angaar de troendes Børn, som Apostelen tydelig siger.

4) Fordi i den gamle Pagt, Førelses Omstjærrelse var en udtrykkelig Guds Befaling (1 Mos. 17, 12) og Daaben paa en vis Maade fremder Arbejdet for Omstjærrelsen, hvorfor Kristus Omstjærrelse nævnes (Gal. 2, 11 f.) og saa stutte vi naturlig, at Børn i den nye Pagt ogsaa skulle modtage Velsignelsen og optages i Guds Børns Selskab (1 Mos. 17, 7; Gal. 3, 28 f.) Derfor Børnene skulle udelæses i den nye Pagt, saa havde Jesus sagt det, men han sagde kun: Forvener dem ikke.

5) Fordi vi i Apostlernes Gjerninger finde, at Apostlerne have døbt Høifamilier nemlig Cornelius's (Ap. Gj. 10, 1, 2, 47) Lydias (Ap. Gj. 16, 4 f.); Fangerogtrens (16, 32 f.) Krispus's (18, 8) Stephanus's (1 Kor. 1, 16, 17). Disse 5 Familier ere nævnte ved Navn, — under Lov have de døbt flere, — og til Familier høre i de fleste Tilfælde ogsaa Børn.

6) Fordi ifølge Skriften den Helligaand virker ogsaa paa de Uvandede, — i Børnen's Hjærter (Ef. 3, 3. Ef. 22, 10. Lut. 1, 15; Matth. 18, 6). Og

de Børnene ikke, som mange vilde, modpaa den Helligaands Virksomhed, saa kan den i de smaa Børns Hjærter finde en vedvarende Bolig.

7) Fordi Kristus har befalet at døbe alle Folk (Matth. 28, 19), og til et Folk høre ikke blot Mænd og Kvinder, men ogsaa Børn. Kristus siger i denne Befaling intet om, at man skal gaa Børnene forbi, eller udelukke dem, og hvor Herren ikke siger nogen Undtagelse (skalde Menneskene heller ikke gjøre det).

8) Fordi enhver Daab, ogsaa de voksne, i Grundten er en Børnedaab. Det Kristus erklærer Børnedaaben som nødvendig Betingelse for at indtræde i hans Rige (Matth. 18, 2 f.) og Børn, ikke voksne blive af Jæfseren fremstillede som Mænd. De voksne maa blive som Børn, ikke Børnene som voksne, forend de kunne blive delagtige i Selvsnelsen.

Presidenten bliver skudt.

Forleden Fredag Eftermiddag blev President McKinley, under sit Besøg af Udstillingen i Buffalo skudt paa to Gange. Den ene Kugle gik gennem det højre Bryst, blev snart trukket ud og Saaret er ikke meget farligt. Den anden Kugle gik gennem Mavesen omtrent 4 Tommer til venstre af Navlen. Den sidder endnu i Ryggen og Lågerne mener, at den herofter ikke vil volde Presidenten større Men. Saaret efter den er farligere. Men det er blevet omhyggeligt plejet af dygtige Læger, og det ser, Gud's ske Lov, ud til, at den farligt saarede President vil komme sig hurtigt.

Den afskyelige Morder er en Anarkist fra Cleveland, hvor hans Forældre og mange Søskende bor. Hans Navn er Leon Czolgosz af polsk Oprindelse, fød i Detroit, Mich. 27 Aar siden.

Presidenten holdt en "Reception" i Udstillingsbygningen, hvor en Masse stundede frem og hilste ham ved Haandtryk. Blandt dem kom ogsaa denne Anarkist. Men istedet for at gribe Presidentens udtagne Haand skjød han to Skud af en Revolver, som han holdt skjult indviklet i et Lommetørklæde. Presidenten var ganske rolig og troede ikke, at han var videregaaet, men Blodet begyndte snart at rinde og vise Skaden.

Forbryderen blev straks slaaet til Jorden og ført i Arrest af Politimænd, som stod ved Presidentens Side. En stor Forfærdelse

og Forvirring opstod naturligvis i den store Forsamling, hvoraf en Del skreg paa Lynching.

Det døde Barn.

Saa Ting er sjævnere at se til, end et ungt Barn i dets Sjælvdragt. Det ikke usædvanlige Ansigt ser saa overordentligt kjænt, ensfoldigt og tillidsfuldt ud midt i Dødens kolde Rødder. I den Døds og uden Frugt synes den lille høvelige kun at have gaaet forbi en Skole. Det er Døden i dens Kjæmpe og reneste Billede; intet Had, intet Hæleri, ingen Mistanke, ingen Betvælgning for den Dag i Morgens for at arbejde nogen sinde dette lille Ansigt! Nu Døden er kommet der, er der intet rasomt eller haardt i dens Seer. Blikket, Kjærlighedens Medynd kan ei blive undertrykt; thi al denne barnlige Smaaansigt, bløde Smil, denne lille Berben af Tanker, som synes os saa sødelige, de ere tabte for evigt! Uvædselighed vil ogsaa betage os i Afsættelse af denne enslige lille rejsende: thi ensfoldigt og tillidsfuldt er Barnet naet hen at være hos sin alvise Fader; og af faabanne, det vide vi, bestaar Jimmertriges Rige!

EDWIN R. RAY
PRINTER

113 THIRTEENTH ST.

TEL. MAIN 235

TACOMA

ABONNER

PAA

"HEROLD."

O. B. LIEN.

H. B. SELVIG.

BIERE AF

LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekerparer, Gjemtstoffer og Toilet Artikler.

Ole B. Lien har mange Aars Erfaring som Apotheker, er altid tilstede og man kan der trygt stole paa at faa recepter udfyldte med Omhu og Retfærdighed.

1102 TACOMA AVE.,

TEL. JAMES 141. TACOMA WASH